

SKOLA

— 1947 —

UTGIVEN AV ELEVER VID RIKSBY FOLKSKOLA

För ett år sedan

utkom den här tidningen för första gången. Det var ett försök och vi var ganska oroliga för utfallet. Det nya nummer av Vi och vår skola som nu presenteras är ett bevis för att debuten var rätt lyckosam — vi vågar fortsätta! Upplagan 1946 blev visserligen inte slutsåld men ett netto på 850 kr. kunde läggas till **Riksby skolfond**, och på det viset fick vi möjlighet att fortsätta dela ut premier till skolans elever. På läsårets avslutningsdag den 7 juni 1946 kunde sålunda 465 kr. och på höstterminens sista dag den 20 december 432 kr. högtidligen överlämnas som belöningar för insatser av olika slag.

Belöningar

är ett bra medel i uppfostran. Alla människor behöver uppmuntran och barnen allra mest. Vi har varit angelägna att visa uppskattning inte bara av dem som har lätt för sig i skolan utan också av sådana som måste ta i ordentligt för att klara sina uppgifter. Det krävs plikttröhet och gott kamratskap för att få ett premium. Elever i de högre klasserna som har del av ansvaret för ordningen i skolan får också, om de sköter sina uppdrag väl, ett litet arvode

därför. — Jag behöver inte säga att barnen sätter värde på sina utmärkelser.

Men det är inte bara till belöningar som pengarna går åt. Gång på gång uppstår det nämligen situationer då det är en fördel och en glädje att kunna ingripa. Det gäller t. ex. att fylla ut reskassan så att en planerad skolresa skall kunna förverkligas och inte några elever bli utestängda av brist på medel. Det fattas kanske stjärngossemössor till skolans eget luciatåg; det kan vara en modstulen flickunge eller en besvärlig pojke som behöver ett handtag eller ett stimulerande löfte i rätta ögonblicket för att hjälpas över svårigheterna o. s. v.

En betydelsefull händelse

är i detta sammanhang att anteckna. En dag i januari överlämnades nämligen till Skolfonden ett belopp av 1,650 kr. som insamlats av Centrala Bromma socialdemokratiska förening. För den storartade gåvan vill jag här uttala skolans varma tacksamhet. Genom den fick Riksby skolfond en fast grund.

Envar som nu köper

Vi och vår skola bidrar till att underhålla premiekassan. Dessutom ger

VÅRSÅNG

Det var en vacker vårdag,
så brusande och fri.
Då fåglar sjöng i toppen
av björkar, asp och lind.
Jag skulle ut och vandra,
ty vädret var så klart.
Och mellan stora stammar
jag gick nu ganska snart.
Men när jag hade vandrat,
och skulle vända hem.
Då hade mörkret kommit,
och stjärnan blivit tänd.
När löven börjar falla,
och hösten kommer hit,
då önskar vi väl alla,
att vi fick fara dit,
där fåglar ännu sjunger,
och näktergalen slår,
och hjortarna de beta,
på ängen där de går.
Men när som våren kommer,
vi längtar väl tillbaka
till Sveriges stora skogar,
och under Sveriges tak.

Lars-Erik Andersson. Klass V a.

det lilla bladet en inblick i hur nutida skolbarn, från de yngsta till de äldsta, upplever sina läroår. Ni kommer förmodligen att känna igen en del från Eder egen lyckligen överständna skoltid.

Riksby skola den 29 mars 1947.

Gunnar Blomqvist
överlärare.

Ulvunda Sägverks A.-B.

Brädgård: Drottningholmsvägen 195.

Telefoner: 25 62 48 — 25 63 48.

TRÄVAROR

WALLBOARD — ETERNIT — CEMENT

SPIK — PAPP — TEGEL — DREV

SNICKERIER

Pris 50 öre

OM KONST

NÅR JAG VAR PÅ NATIONAL-
MUSEUM.

Magistern hade sagt, att vi skulle resa till Nationalmuseum.

Jag gick till spårvagnens hållplats och väntade. Jag behövde inte vänta länge förrän spårvagnen kom. När jag kom till Tegelbacken steg jag av och gick över Gustav Adolfs torg och Karl XII:s torg och förbi Grand hotel och snart var jag framme vid Nationalmuseum.

Jag var ganska tidigt ute så jag fick vänta en bra stund innan magistrern kom.

När han hade kommit, förde han in oss i museets stora hall och skrev in oss i en bok.

Nu kom ciceron.

Han började med att fråga, om vi visste, vem som hade gjort de stora målningarna på väggarna i hallen. »Carl Larsson», svarade någon, och det var riktigt. Det märkvärdiga med dem var, att de voro målade på löst murbruk. Vi fortsatte upp för trappan och kom in i en sal, där en av Rubens tavlor hängde. Där satt förstas flertal, bland annat Rembrandts »Sammansvärjningen», som vi också tittade på. De båda voro så dominerande att man knappt märkte några andra tavlor än dem.

Tavlan av Rubens föreställde Glädjegendens fest. Den har blivit kallad Ariadne.

Konstnären Rubens tavlor känns lätt igen på sina ljusa och glada färger.

Nästa tavla vi tittade på, var Rembrandts Sammansvärjningen. Förr var Rembrandt inte så berömd, ty han målade så mörka tavlor. Det berodde nog också mycket på att han aldrig målade folk i fina kläder och rustningar. På den senare tiden har han blivit berömd för det trolska ljuset som kännetecknar hans tavlor.

Vi såg på andra tavlor, men dem har jag glömt.

En målning, som jag i alla fall kommer ihåg var Pilos. Den föreställde Gustav III kröning.

Det första man lade märke till var kungen själv samt biskopen. De voro målade i ljusa glada färger.

Vår följeslagare frågade vad det var för skillnad mellan det 1700-talets och 1800-talets konstnärer målade. »Jo», svarade någon ur hopen, »1700-talets konstnärer målade endast människor klädda i fina kläder och i fantasidräkter. 1800-talets däremot målade mera vardagens liv.»

Jag tänker nu berätta om några enskilda konstnärer.

Jag börjar med Bruno Liljefors, han var intresserad av djur. På sina vandringar hade han penna och skissblock med sig och tecknade av djuren. När han kom hem, målade han dem efter teckningen.

Zorn däremot målade dalkullor och livet i Dalarna. Hans tavla »Midsommarnatten» är mycket vacker.

Carl Larsson målade hemlivet, och hans fru och barn var huvudpersonerna.

Ernst Josephsson målade vardagen. En tavla som vår ciceron gjorde oss uppmärksamma på föreställde tre smeder. De stod i dörren till smedjan, sotiga och dana.

I en sal med bara modern konst fick vi se en tavla, som föreställde en havsstrand med sanddynor. För att begripa den tavlan och alla andra måste man nog vara konstnär själv. När vi hade sett på den tavlan fick vi gå hem.

Jag tycker det är roligt att gå på Nationalmuseum.

Rosa Karlsson. Klass VIII.

TAVLAN SOM VI HAR I KLASS-
RUMMET.

På tavlan är det en flicka, som sitter och läser vid ett bord. På väggen hänger två tavlor. Bredvid flickan står en stol. Genom fönstret är en vacker utsikt. Där är träd och buskar. Man ser en sjö. På sjön är det båtar och en brygga. Över sjön ser man en stad, och så ser man en kyrka och en gata, och i staden ser man många hus. Och ett torn ser man där. Det är den vackraste tavlan, som vi har haft i vårt klassrum.

Juulika Troon. Klass IV c.

EN GLIMT AV VAN GOGHS LIV.

Vincent van Gogh var en enkel man, som levde på 1800-talet och hade anställning i en konsthandel. Den gick så dåligt, att han slutade i affären. Då beslöt han att bli präst. Han predikade vid kolgruvorna. Prästerna där uppe tyckte inte om honom, därför att han gick så enkelt klädd, och han slutade att predika.

Han ville hjälpa människorna, och han lärde känna dem där uppe i kolgruvorna. Han beslöt att bli målare på 1870-talet, och han ville måla dem som han tyckte att de var utan att försköna dem. Ibland tecknade han, och bland annat målade han en tavla som hette »Potatisätarna». Innan han dog, skrev han, att han ville ha en bakgrund bakom tavlan, som såg ut som mogen säd. Han började måla i en mörk ton där alla färgerna var mörka.

Vid Arles i Sydfrankrike började han måla ljusa färger, mest blått och gult och att inte sätta ut konturer. Folk sa, att han slarvade och att man knappt såg, vad det skulle föreställa.

Han fick aldrig några tavlor sålda, men han hade en bror, som hette Théo. Han köpte tavlor av honom för att livnära honom.

Efter några år greps han av en sinnessjukdom. Han målade kraftiga penseldrag i klara färger. En annan konstnär, som han hade i sitt sällskap ett tag, lärde honom att måla ytor med en färg och inte blanda färgerna som gröt.

En dag, när han satt och målade av ett sädesfält, där en väg slingrade rakt igenom fältet, såg han, att en flock fåglar kom och åkte in igenom hans mun, näsa och öron, och han fick en chock. Det där med fåglarna var bara en sinnessjuk inbillning.

Efter en tid kom han på ett sinnessjukhus, och den sista tavlan han målade, var en gubbe, som gick och skördade säd med en skära i likhet med en lie.

Han dog år 1890. Hans bror fick ära tavlorna, och nu är de värda mycket, Jag har själv sett en del av Goghs tavlor på Nationalmuseum.

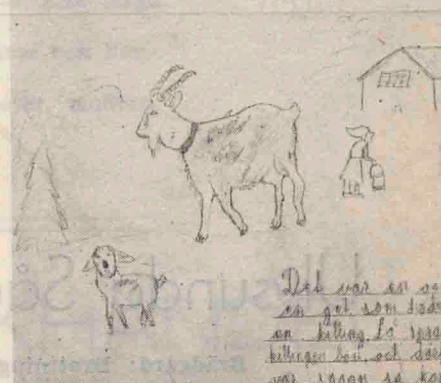
Rolf Kerslow. Klass VI b.

EN SKRIDSKOTUR.

Häromdagen åkte jag skridskor. Det var roligt. Vi åkte litet fram och tillbaka. Då vi stannade sade Ulla: »Vi kan väl följa John.» Ja, det gick vi med på. »Pax för att vara John!» ropade Ulla. Vi följde henne. Plötsligt trillade jag omkull och slog mitt knä. O, så ont det gjorde! Men det gick strax över. Vi följde inte John mer den dagen.

Mildred Bergman. Klass VI c.

KORT SAGA.

Det var en gammal
en get som hade
en källa. En annan
kalligen var och så
var jagan så kort

Lars Erik Karlsson.

VÅRA YNGSTA BERÄTTAR

TRE KATTER.

Det var en gång tre katter. En katt kallades för Murr. Den andra hette Murre. Den tredje hette Måns. En av katterna var mycket bra att ta råttor. De andra var lata. för de gjorde ingen nytta. Måns sa att han skulle ta ett arbete vid en gammal lada. Och nästa dag skulle Måns gå till sitt arbete. En av kattorna sa, att om två veckor var det julafton. Murr kom tidigt en morgon och sa att det var julafton. Och sedan på kvällen kom en jultomte med julklappar. Murr fick en fiol. Murre fick en trumma. Måns fick en basfiol. På juldagen spelade katterna.

Slut.

Bo Lundström. Klass II b.

DEN LILLA TOMTEN SOM TITTADE JÄMT PÅ STJÄRNORNA.

Det var en gång en liten tomte som jämt tittade om en stjärna föll, för då skulle han önska sig något. En dag föll en stjärna, och då önskade han sig en luva, för hans luva var trasig. Det var en mycket fattig tomte. Han var mycket liten, så han bodde under granris, men en dag önskade han ett litet hus. Han fick också ett litet hus.

Vivi Lindqvist. Klass II b.

HÄXAN.

Det var en gång en häxa, som var så arg och klok och ilsken. Hon bodde i en håla och det var så mörkt där inne. Häxan var lite avundsjuk, och så kom det en liten pojke och han hette Hans, och han hade en kaka. Och häxan blev så avundsjuk så häxan tänkte ta den. Men så sprang Hans hem.

Lars Rejbrand. Klass II a.

DET VAR EN GÅNG TVÅ SMÅ TROLL.

Långt bort i fjärran land finns en stor skog. I den skogen finns en trollgubbe och en trollgumma och två trollpojkar. Ibland brukar dom trollen bråka. Då får dom lugg.

Och så var den sagan slut.

Svante Berglund. Klass II a.

PÅ LANDET.

Jag hade så roligt på landet. Då badade jag i saltvatten, och när jag hade badat fick vi mat. När det var soligt satt vi ute och åt, vi har så härligt då solen skiner, då solar vi oss. Jag har tre syskon som heter Kerstin, Herman och Elisabet, och så har vi lekkamrater som heter Eva, Birgitta, Berit, Bengt, Marianne. Så hade vi det på landet.

Slut.

Barbro Holm. Klass II a.

GUBBEN SOM SKULLE RESA UT I VÄRLDEN.

Det var en gång en rik gubbe som skulle resa ut i världen. Den gubben var mycket god och snäll. En gång var han i ett främmande land. Och det landet hette Afrika, för alla människor var svarta. Och dom kallades för negrer. När den främmande gubben var i Afrika bjöd han negrerna på god mat. Och negrerna bjöd honom på bananer. Och sen reste han till Kina och hämtade thé. Och sen till Brasilien och hämtade kaffe. Och sen till Amerika och hämtade bomull. Och sen reste han hem till Sverige. Och de gjorde bomullströjor. Gubben var mycket trött efter sina resor. En dag blev mannen sjuk. Han måste åka till ett sjukhus som heter Sabbatsberg. Och sen blev han frisk igen.

Bo Lundeström. Klass II b.

ETT GAMMALT TROLL.

Det var en gång för länge sen ett gammalt troll, som bodde i sin koja i skogen. Och trollet ville så gärna ha en gumma. En gång kom en gumma som så gärna ville ha en gubbe, och det fick hon också.

Gudrun Bergman. Klass II a.

DEN FATTIGA FLICKAN.

Det var en gång en flicka. Hon var så fattig och hon hade ingen mor eller far. En dag när hon vandrade i skogen så mötte hon en björn, som kunde tala. Det var en prins, som hade blivit förtrollad. Så här sa han: »Jag har bli-

vit förvandlad till en björn, fast jag är en prins. Om du kramar min päls, så blir jag prins igen.» »Ja», sa flickan, och så gjorde hon det. Där stod verkligen en prins, och han sa: »Vill du bli min hustru?» »Ja», sa flickan och så blev den fatiga flickan drottning.

Vivi Lindqvist. Klass II b.

TROLLET SOM BADADE.

Det var en gång ett dumt troll som var så elakt. Han var fruktansvärt tjock. En gång skulle trollet fara till Sportpalatset och bada i bassängen, och när han skulle hoppa i kom en och knuffade honom bakifrån och så var han så tjock att han flöt ända till de släppte ur vattnet. Sen gick aldrig trollet till Sportpalatset mer.

Lars-Göran Edström. Klass II b.

TROLLET DUNS.

Det var en gång ett troll som hette Duns. Det var ett mycket elakt troll. En gång tog han en flicka. Flickan grät men då vart trollet rädd. Då skrattade flickan, men trollet sprang rakt i en fälla och kom aldrig ut.

Sen var den sagan slut.

Vivi Lindquist. Klass II b.

EN DRAGSPELARE.

Det var en gång en dragospelare som var så fattig. Han kom en dag från sitt hem. Han gick in på en gård som det var fullt av barn. Han ställde sig mitt på gåden och spelade. Då kom barnen springande med pengar. Dragspelaren lade sin hatt på marken, så fick barnen lägga pengarna i hans hatt. Sedan sålde dragospelaren sitt dragspel. Och sen var han så rik så rik.

Börje Claeson. Klass II b.

DEN GAMLA GUBBEN.

Det var en gång en gammal gubbe, som bodde i en gammal rutten stubbe. Han satt vid en å. Till slut blev det tog och la den vid sidan och så satte napp. Och så drog han upp den och han en mask på kroken och kastade tråden i sjön och så blev det napp och

Riksby Färg & Kemikalieaffär

Drottningholmsvägen 340.

Tel. 26 14 85.

*Specialfernissa för
björkparkett*

*Effektiva malmedel
Dräktpåsar*

Barnvågar uthyras

så drog han upp och så fick han in stubben och gick in och vilade sej. Och gumman var i köket och koka fisk.

Så var den sagan slut.

Bengt Olof Fahlstedt. Klass II a.

NIKLAS.

Det var en gång en liten trollunge som hette Niklas. Han hade en lång svans och en lång näsa och stora ögon och långa öron. Han bodde i en flugsvamp med prickar på. Han åt så många grodor så han hån på att spricka.

Osborne Holmstrand, klass I:a.

TROLLEN.

Det var en gång två små troll. Den ena hette Trill, den andra Trull. De sprang omkring i sin stora skog. Men en dag kom människorna och byggde ett hus utanför skogen. Det visste inte trollen från början. Men en dag kom Trill och berättade att människorna hade flyttat dit. Dom har byggt ett hus utanför skogen. »Var», sa han. Då föreslog Trull att de skulle smyga sig dit en natt och titta. Och det gjorde de. De kunde lätt komma in, ty ett fönster stod öppet. De såg sig om i huset, de tittade in i alla rummen. Men de bullrade för mycket. Och människorna vaknade och körde bort trollen. Och de sprang till skogs. Och de ville inte ens titta åt huset.

Lars Salomon. Klass II a.

SAGAN OM TROLLET, KUNGEN OCH PRINSESSAN.

Det var en gång en kung som var så rik så rik. Ett troll som bodde i närheten hade sett hans förmögenhet. Kungen hade en vacker dotter som var så skön att ingen kunde mäta sej med hennes skönhet. En gång då prinsessan satt i sitt rum fick hon plötsligt se en svart skepnad komma inflygande. Det var ingen annan än trollet som bodde i närheten som kom för att ta prinsessan. Trollet stängde in prinsessan och sej själv i hennes rum. Prinsessan grät men trollet tog sin egen näsduk och stoppade den i hennes mun så att hon inte fick fram ett ljud. Då kungen skulle hälsa på prinsessan kom han ju inte in och prinsessan kunde ju inte säga något.

Kungen lät utsända en kungörelse att den som kunde få ut henne ur sin kammare skulle få henne till gemål och halva kungariket. — — —

Det var en fattig gosse som fick henne till gemål och han blev kung efter prinsessans far. Och de levde lyckliga ända till sin död.

Ulla Aman. Riksbys Folkskola.

APAN SOM SKULLE TILL STAN.

Det var en gång en liten apa som skulle direkt till stan från djungeln. Så gick han och gick. Men så underligt, han kom tillbaka på samma ställe. Då tyckte han det var bäst att inte alls gå. Men vad nu då? Det kom en stor flodhäst klampande. »Mamma, mamma!» ropade apan i sin förskräckelse. Men ingen mamma kom, eftersom han hade blivit född utan mamma. Den där apan sprang och sprang tills han kom till sin egen stuga som kamelen hade byggt åt honom. Han var alldeles vimsig av springande, så han gömde sig mellan två fönster i stället för att gömma sig i skåpet där flodhästen inte skulle se honom. Men nu såg ju flodhästen honom ändå. Så nu var det ute med honom, trodde han. Det var det också. För flodhästen åt upp honom!

Hilja Rei. Klass II b.

FRU VIDE.

Vårsolen lyser och lockar och ler, så vackert hon ber:

»Fru Vide, fru Vide, ack skicka då opp en liten knopp!»

»Ja, nog så gör du dig ljuvlig och rar, men än, jag vet, finns det vinter kvar, och skulle jag våga i stormarnas kiv det späda liv?»

Men vårsolen lyser och skiner så klar, hon gör sig så rar:

»Fru Vide, fru Vide, ack, skicka då ut, en knopp till slut!»

Och varm blir fru Vide om hjärtat till sist,

hon rodnar å kvist:

»Nå ja, jag skickar väl ut en knopp, men i ull jag klär den från tå och till topp».

Sonja Skoglund. Klass II g.

LARS OCH SEGELBÅTEN.

Det var en gång en liten gosse, som fick en segelbåt i julklapp. Gossen hette Lars. En dag var Lars ute och seglade. Men då kom en gammal gubbe och sa; »Kan jag få din segelbåt åt mitt barn där hemma i skogen?» »Nej, det är min båt», sa Lars. Men då blev gubben arg, och så tog han Lars och gick in i den djupa skogen. Men när de kom till skogen, så såg Lars, att det var ett troll. »Jag vill hem till mor. Jag vill inte vara hos dig. Ditt fula troll, Jag vill inte.» Men då tog trollet Lars och gick in i det stora berget. Därinne såg Lars, att det var så fullt av barn, som satt runt om en eld. »Nu kommer du med mig», sa trollet. Och så tog han Lars och gick längst in i berget. Där stod en skrub.

Dit slängde han in Lars, och tog segelbåten och lä den i sitt badkar och stod där och såg, hur båten seglade iväg. Och sen lade trollet sig att sova. Men då gick Lars ut ur skrubben, tog segelbåten och smög sig ut ur berget.

Thomas Gustafsson Klass II e.

EN LITEN PÅSKDIKT.

Nu är påsken här igen,
nu får vi påskägg goda.
Nu, höna, får du värpa,
så vi får bra med ägg.

Britt Liwf. Klass III a.

VAR.

Nu har snön smält, och
solen har kommit igen.
Nu kan man inte
åka kälke eller spark,
nej, nu kan man
ingenting alls.

Gertie Pettersson. Klass III a.

PRINSESSAN.

Det var en gång en prinsessa som var ute i skogen för att leta efter drottningen som hade kommit bort i skogen. Hon letade så hemskt, fast hon hittade inte henne. Då hon hade gått och letat fyra nätter och dar men inte hittat henne än. Då till slut hittade hon henne ändå. Och drottningen kom hem till prinsessorna och kungen igen.

Och sen var sagan slut.

Yvonne Juhlin. Klass I a.

EN SAGA OM EN APA.

Det var en gång en apa som bodde i Afrika. Hon åt nötter. Då kom vargen och skulle ta apan, men apan tog en nöt och kastade mitt på vargen. Då vart vargen arg. Då vart apan förskräckt och sprang. Då kom han till havet. Då kom valen. Då vart apan förskräckt.

Nu var sagan slut.

Erik Johansson. Klass I a.

VINTER.

Nu är vintern redan här.
Nu man skidor åka lär.
Nu är sommar'n långt borta,
Och dagarna är korta.
Nu ser vi solen sällan.

Vatten fryser till is i källan.
Vintern är en härlig tid för alla.

Marju Wooremaa. Klass III a.
Estniska.

FIRMA

Asplund och Andréasson

Stramaljvägen 27, Riksbys.

CYKEL & SPORT

Tel. 26 54 20.

FRÅN SKOLANS VÄRLD

RIKSBYVALLEN.

Vår idrottsplats vid Riksby skola brukar vi benämna »Riksbyvallen». Den är omgiven av ett högt staket. Både hoppgröp och löparbana finns där och en stor plan för brännboll och korgboll. För pojkarnas mycket omtyckta spel, »fotboll», har de satt upp två vita, fina mål.

Skog och släntor omger vår omtyckta »vall». Tävlingar pågår där varje höst mellan Riksby folkskola och Ängby samrealskola. Då är drabbningen hård om pokal och plaketter och det hejas vilt på bägge skolorna. När sedan prisutdelningen kommer, har samrealskolan tagit pokalen två år å rad.

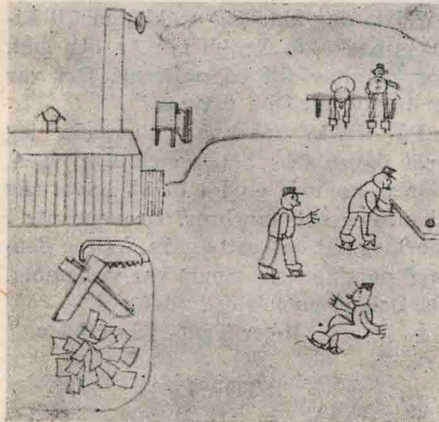
På vintern utnyttjar vi vår idrottsplan dagligen till skridskobana, och terrängen omkring används gärna till skidåkning. Som sagt, vår idrottsplats är mycket omtyckt för så väl träning som tävling.

Kerstin Jonsson. Klass VI c.

STORFLYTTNING I SKOLAN.

En dag i förra veckan skulle Ängby samrealskola flytta. Vi tyckte att det var hemskt skönt att få lite plats. När läroverket var här, var det trängsel och ont om plats. Men nu skulle dom äntligen flytta till Abrahamsberg. Dom hade packat ihop sina saker, och en bil skulle komma och hämta sakerna, och sen blev vi av med dom. När lärover-

VÅR SKRIDSKOBANA I RIKSBY.

Henry Persson, IV b.

ket hade flyttat, kom vår fröken in och sade: »Vi skall bo i sal 6». Tänk bara, nu skulle vi få egen sal och egen bänk! Men vi skulle inte få flytta meddetsamma utan vi skulle få vänta tills i morgon. Nästa dag när vi kom till skolan fick vi gå in och hämta våra höcker. Sedan kom det en magister med två pojkar och skulle byta bänkar med dom som hade för små. Jag själv fick en bänk nr 4. Fröken sa att vi skulle rita något hemma till vår nya sal. Vi fick rita om isen eller också när läroverket flyttar. Sen satte vi upp det på tavlan. Vi bytte platser. Dom, som satt vid fönstret, fick sitta vid vägen. Och

dom, som satt vid väggen, fick sitta vid fönstret. Jag tycker att det är så skönt att sitta vid fönstret, och jag trivs så bra i vår nya sal.

Renate Herrmann. Klass V. c.

I TRÄSLÖJDEN.

I arbetsstugan får vi ha träslöjd: flickorna på tisdagar, och pojkarna på torsdagar. Vi får göra, vad vi vill. Jag håller på med en bricka åt mamma. Förra gången målade jag blommor på brickan. Nu är jag färdig med den. Nu gör jag en ljusstake.

Harriet Claar. Klass VI e

VAD JAG TYCKER OM SKOLAN.

Jag för min del tycker att skolan är hopplös, men det är dumt av mig att tänka så, för man får ju lära sig mycket, och det är ju bra för framtiden. De bästa ämnena är gymnastik och naturlära samt slöjd.

Stig Arne Ericsson. Klass VII a.

BANDYMATCHEN.

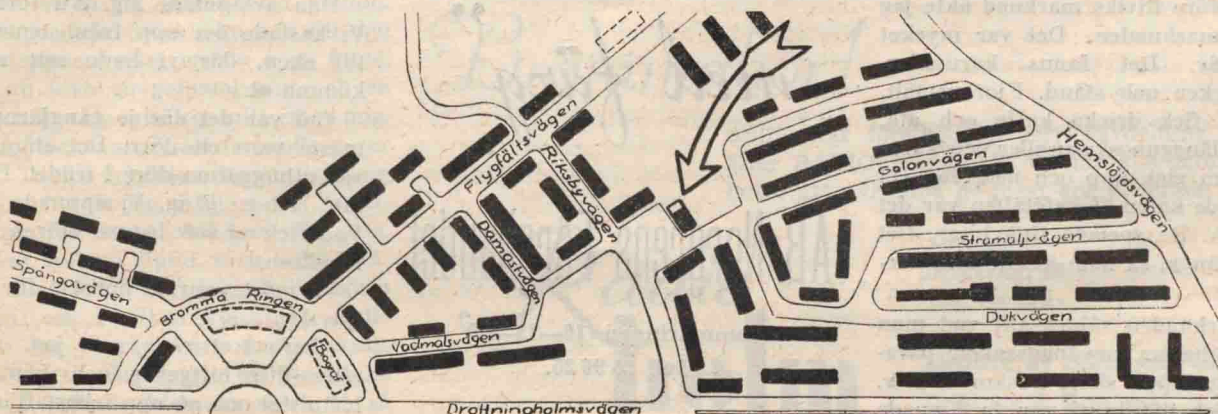
Måndagen den 20 januari spelade vi bandy mot magister Palmblads pojkar på Lillsjön. Jag själv var inte med och spelade, men jag var i alla fall där och åkte skridskor. Villy var vår målvakt, och han fick nog mer att göra än motståndarnas målvakt, men matchen var väldigt jämn, och det slutade med noll—noll. Magistern hade lovat oss läxfritt, om vi skulle vinna, men det blev tji. Anders Johansson. Klass VI d.

RIKSBY-MAGASINET

Galonvägen 42. Tel. 26 52 78.

KEM. TEKN. VAROR • HUSGERÅD • SLÖJD

Tvätt- och rengöringsmedel. — Tvål och kosmetiska preparat. — Glas och porslin. — Korta varor. — Babyartiklar. — Barnsängar. — Torrblöjor. — Barnstolar. — Lekhagar. — Leksaker m. m. — Resväskor. — Choppingväskor av plastic.

RESOR OCH ÄVENTYR

RESAN FRÅN FINLAND ÖVER
TILL SVERIGE.

Jag skall berätta om min egen resa från Finland till Sverige.

Jag var så glad, när jag fick meddelande från Helsingfors, att jag fick resa. Jag befinner mig hemma och är resfärdig. Klockan halv två på natten skall jag resa med bussen, som går till stationen. Jag tar avsked av min mamma och mina syskon och kamrater. Nu kör bussen iväg till stationen. Klockan tio minuter över sex skall tåget åka till Åbo, och det skall vara framme mellan klockan fyra och fem på eftermiddagen. Jag sitter på tåget och tittar ut genom fönstret. Jag känner att jag kanske inte på länge skall se min hemtrakt igen. Snart skall tåget vara framme. Det är bara en timme kvar. Min mormor är med mig till Åbo. Vi börjar plocka ihop våra väskor och paket, och stiger av tåget när det stannar.

Vi åker spårvagn till båtstranden. Mina resväskor skall först gå genom tullen och undersökas. Jag är full av spänning, när båten går.

Det är mycket resande på båten. Vi vinkar ett sista avsked till vårt hemland. Det är vackert runtomkring. Ovanför båten flyger fiskmåsar och skriker. Jag matar dem med mina smörgåsar, som jag själv inte orkar äta.

Nästa morgon klockan åtta skall vi vara i Stockholm. Jag har fått många kamrater på båten. Redan tidigt på morgonen var vi oppe. Snart skall vi vara framme vid målet, som vi längtat efter. Nu ser vi kajen. Jag börjar spana efter tant och farbror. De skulle möta mig. Tant och farbror komma mig till mötes, och de hälsa mig välkommen till Sverige.

Pirkko Pelkonen. Klass VI c.

EN RESA TILL KIVIKS MARKNAD.

Dagen före Kiviks marknad åkte jag bil till marknaden. Det var mycket roligt där. Det fanns karuseller, flera stycken och stånd. Fjorton tält, där man fick dricka kaffe och äta. Det var slänggungskaruseller och karuseller, som gick upp och ned. Jag vet inte vad de kallas. I kafétälten var det fin musik. De spelade fina bitar. Det var så många, så man kunde inte räkna dem.

På marknaden såldes allt vad man ville ha: hattar, prydningssaker, paraplyer, regncapes, skor, träskor o. s. v. Vi gick och tittade på när de lämnade pengar och tog sina lotter och vann både potatisskalare och cyklar. Litet

senare åkte vi hem i bil. Det var en trevlig färd.

Nästa dag åkte jag vrakbåten till Kiviks marknad. Vrakbåten är den båt, som hämtar sill på nätterna. Det var en trevlig färd på vattnet.

På Kiviks marknad stannade jag hela dagen tills båten gick hem igen. När vi kommit en bit ut på havet såg vi moster och morbror. De voro ute i morfars båt och satte garn. Vi tog dem med på släp hem. Snart var vi hemma. Då fick vi en härlig middag.

Inger Tenö. Klass VI c.

STORM.

Det hände en eftermiddag på väg hem från blåbärsskogen. Vi rodde över mellan Sollerön i Siljan och fastlandet. Båten var en bastant dalaeka, bred och säker och hög i för och akter. Sjön låg spegelblank och lugn, och vi rodde rätt sakta, för vi voro trötta av allt plockandet. Då vi voro ett par hundra meter från land började sjön krusa sig. Det övergick till små vågor och dessa ökade. Vi voro fyra i båten. Jag, mamma och moster och morbror. Morbror rodde och jag satt vid rodret och styrde. Snart gick det meterhöga vågor och ibland slickade de relingen och några droppar rann in. Värst var det då vi skulle lägga till vid bryggan. Vi hade hållit kurs med vågorna och därför kommit bredvid bryggan. Nu fick vi vågorna från sidan. Våg efter våg slog in och vi fick ösa för fullt. Vi drog en lättnadens suck, då vi äntligen hade dragit upp båten och kommit inomhus.

Lennart Adolfsson. Klass VIII.

”Firman

med färg”

AB Norgrens Färghandel

Brommaringen 16—18—20.

Tel. 25 96 25.

Åkeshov, Rånövägen 5.

Tel. 26 31 26.

ETT ÄVENTYR I SKOGEN.

Av Torsten Sjöberg.

Det var en vacker sommarmorgon och solen sken, när jag gick upp ur sängen. Därför klädde jag på mig fortare än vanligt. När jag var färdigklädd, gick jag till telefonen och ringde upp Bert Göran och frågade om han ville följa med ut i skogen. Han sa, att han ville och att vi skulle ta smörgåsar med oss.

Vi träffades ute på vedbacken och började gå utåt skogen till. Då hörde vi ett skott! Ett skott till!

Det lät konstigt, ty det måste vara en tjuvskytt, då jakt ej var tillåten denna tid på året.

Mycket riktigt! Nu hördes ett skott till.

»Torsten! Torsten!» ropade Bert Göran. »titta här!»

När jag kom fram, gissa vad jag såg? Jo, en harfälla. »Berta», ropade jag, »spring hem till slaktaren och be att få låna hans hund!»

Berta kom strax tillbaka med en stor schäferhund efter sig.

Vi började åla oss fram från träd till träd. Vi kastade oss bakom stenar, kröp i gräset ända tills vi kom åt det hållet, där vi hörde skotten. Om en stund kom vi fram till en ihålig ek. Men så konstig den såg ut, längst ner vid trädet satt två gångjärn!

Jag och Berta stod andlösa av spänning. Att den var ihålig, syntes på en stor spricka i trädet.

Vi följde efter Valter, som hunden hette men vi kallade honom Valle. Om en stund märkte vi, att gångjärnen i trädet rörde på sig. Vi slängde oss ned bakom en sten.

Vi tittade försiktigt upp bakom stenen och såg då, hur en man med bössa i handen kom ut ur trädet.

Det verkade konstigt, för jag var förbjudet denna tid på året. Det måste vara en tjuvskytt.

Han avlägsnade sig. Nu fort fram! Vi kastade oss upp från stenen fram till eken, där vi hade sett mannen komma ut.

Vad var det där jo gångjärnet? Det måste vara en dörr. Det stämde, det var uthugget en dörr i trädet. Den var inte låst en gång. Vi öppnade dörren. Vad fick vi se? Jo, på snören hängde harskinn.

Vi måste varna polisen för denna tjuvskytt.

»Jag vet ett råd», sade jag, »gå hem efter ditt luftgevär och hämta min luftpistol och gå upp i järnaffären och köp en fyra öres raket Kom hit sen!»

Efter en stund kom Berta tillbaks.

Han lämnade mig min luftpistol, gav mig ett par hagel. Jag laddade den. Själv tog han och gjorde detsamma med sitt gevär. Nu tog Berta raketten och placerade den i en spricka i trädet.

»Skynda dig! Han kommer.»

Vi gömde oss snabbt. Där kom han, tjuvskytten.

När vi låg där bakom en sten, såg vi, att han hade en hare med sig som offer. Nu gick han in i trädet, stängde dörren om sig.

Nu fort! Jag tog tändstickorna, tän-
de på raketten och rusade tillbaka. Nu tog vi våra vapen, skyndade fram, Berta ställde sig vid dörren, jag alldeles bredvid, och så sade Berta med grov röst:

»Vi är från polisen. Ge dig, annars smäller det!»

I detsamma small raketten.

»Jag ger mig», sade skytten.

»Så ja, snäll gosse!» sade Berta med grov röst.

»Här har du repen», sade Berta åt mig, »gå in och bind honom nu!»

Jag sade åt honom:

»Ställ dig mot väggen, blunda, annars smäller det!»

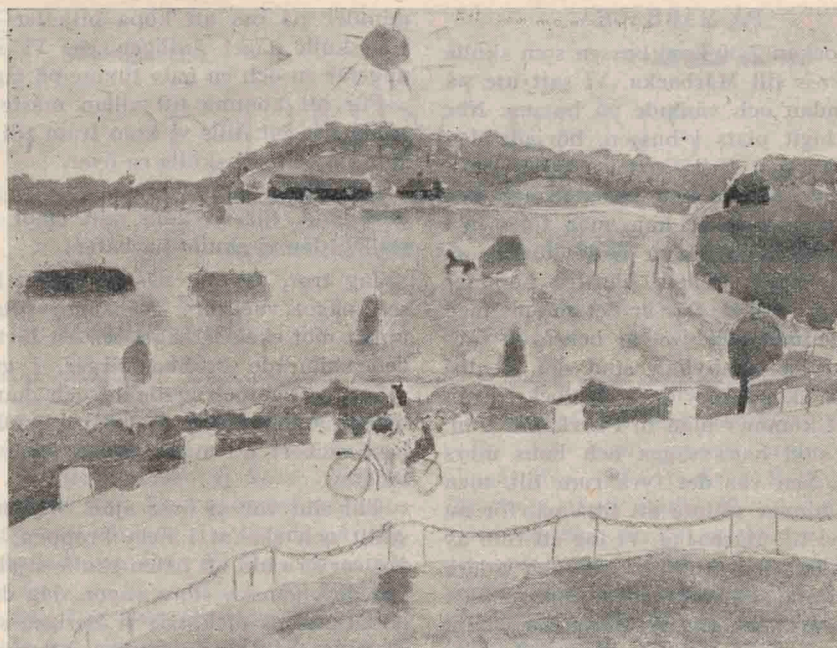
Så band vi honom i trädet och gick hem, ringde upp polisen och bad honom taga hand om en tjuvskytt, som låg bunden i gamla eken i mitten av skogen.

Om ett par dagar kom det femtio kronor på posten, för att vi fångat en tjuvskytt. Men mamma tyckte inte att det var göra för småbarn som vi.

Det var ett riktigt äventyr i skogen.

PÅ LANDET.

Jag hade arbetat hela sommaren på Livsmedelskommissionen, och nu tänkte jag ta semester, innan skolan började. Jag skulle resa till Dalarna. En dag satt jag på tåget och såg ut över Upplands slätter, som såg ut som stora hav med blåa berg i bakgrunden. Nu åkte vi över gränsen mellan Uppland och Västmanland, och en stund senare ångade vi in på Engelsbergs station. Jag hade ifrån Stockholm och till den här stationen setat ensam i en kupé, men nu kom en gammal tant och en farbror in och satte sig mitt emot mig. Jag upptäckte snart att farbrodern var blind. Tanten frågade mig, var jag kom ifrån, och vart jag skulle fara. Jag talade om för henne, vad hon ville veta. Det var tyst en stund, men sedan frågade hon igen, när jag skulle börja skolan, och i vilken klass jag skulle börja. Jag svarade, att skolan skulle börja om tio dagar, och att jag skulle börja i åttonde klassen. »Har ni så många årskurser i Stockholm? Här på landet har vi bara sex.» »Ja, det är ju

PÅ CYKELFÄRD. Inger Pettersson, VI c.

bra, men man får lära sig mycket mera i 'stan' än på landet.» »Ja, det är sant», sa tanten.

När jag kom fram till platsen, där jag skulle stiga av, den heter förresten Dala-Järna, så mötte mig min bror som var på sommarvistelse där. Vi cyklade fram till gården. Där blev jag bjuden på kaffe med dopp. Dagen därpå var jag oppe klockan sex på morgonen. Som ni kanske vet, så är tiderna för middagen och frukost helt olika här och i Stockholm. Först på morgonen fick man kaffe, klockan nio frukost, sedan kaffe igen klockan tolv, och middag klockan fyra. Klockan halv åtta åt vi kvällsvard. Jag gjorde inte så mycket om dagarna. Ibland brukade jag följa med i skogen och hugga ved, och det var roligt.

Det var en mil till platsen, där vi skulle hugga. Först så åkte vi cykel till en sjö. Där tog vi en eka, som vi rodde ut med. När vi kommit ut på mitten,

så märkte vi, att ekan var läck. Vatt-
net forsade in bra våldsamt. Vi kom över lyckligt och väl, fastän båten var nästan full, när vi kom fram. Så började vi vår vandring uppåt skogen. Vi gick över myrar och kring tjärnar, över berg och genom dalar. Snart kom vi fram till en timmerkoja. Där tog vi av oss jackorna och andra onödiga plagg. Så började vi hugga. Det var hårt och bra tungt för oövade armar. Men det gick snart över. När vi hade huggit omkring en timme, så tog vi matrast. Vi drack kaffe och åt smörgåsar. Sedan började vi hugga igen. Träden, som vi högg, var inte så värst stora, bara små tallar och björkar. Dom stora sågas ned på vintern. När vi huggit ett par timmar igen, så började vi packa ihop och gå hemåt. Nu åkte vi inte över sjön utan gick i stället runt. När vi kom hem, så fick vi varm gröt och smörgåsar. Vi var nu så trötta, att vi gick till sängs med det samma.

Gunnar Lundquist. Klass VIII.

Brommabor!

Anlita vår förstklassiga serviceavdelning när Eder RADIO krånglar! Vi har alla möjligheter att avhjälpa de mest komplicerade fel.

Radio
holm

Abrahams-
bergsväg. 16.
Tel. 25 58 41.

Medlem av SRSF och SRF.
Ledande i Bromma.

PÅ MÅRBACKA.

Klockan 7.30 kom bussen som skulle föra oss till Mårbacka. Vi satt ute på verandan och väntade på bussen. När alla tagit plats i bussen, började den att åka mot Erik-Gustav Geijers gård, där han bodde med sin mor och far. När man kom in, kom man först in i en gång, som sedan hade dörrar på bägge sidor. Genom vänstra kommer man in i köket. Där är det en spis med en gammal ugn. Det är också en fällbänk. På spishyllan stod det en hel massa koppargrytor och lock. Från köket kommer man in i sovrummet. Där stod hans vaggga och hans mors säng. Sen var det fyra rum till, men dem hinner vi inte att titta på, för nu ska vi till Mårbacka. Vi tog ett foto av oss alla. Sen skulle bussen åka vidare till nästa mål, Mårbacka. Bussen åkte en kvart. Sen såg vi Mårbacka en bit borta. Bussen stannade. Byggnaden var vit till färgen. På trappan var det en del pelare. Först när man kom in i huset. På ett bord stod det en uppstoppad gås, som Selma Lagerlöf fått av en skånsk pojke. Från hallen kommer man in i ett stort rum. Det var ett gäst- rum. Alla möbler var förgyllda. Det stod ett porträtt av henne som hennes bror hade målat. På en flygel stod det en glasvas, som hon hade fått av Stockholms folkskolebarn på sin åttiö-årsdag. Lars Natander. Klass VI d.

EN ROLIG HÖSTDAG.

Det var hösten 1945. Mamma och pappa skulle resa ut till en villa, som en klasskamrat till mamma ägde. Där skulle de hjälpa till och plocka ner äpplen. Pappa blev emellertid sjuk, dagen innan vi skulle åka, och mamma ville inte fara ensam. Då fick jag följa med i stället. Och det är det jag nu skall skriva om.

Det var en ganska kylig höstdag, men solen försökte ändå titta fram litet grand. Klockan var halv 5 på morgonen, då jag gick upp. Klockan 7 skulle tåget gå.

Mamma envisades med att jag skulle ta på mig skidbyxorna. Det skulle vara mycket bättre att klättra i träd med dem, påstod mamma. »Äsch, det ser ju larvigt ut», sa jag, »komma med skidbyxor mitt i sommaren. Det ser ju inte klokt ut!» Till slut gjorde jag i alla fall min mamma till viljes och tog på mig skidbyxorna, men det var med »mycken möda och stort besvär». När jag hade fått dem på mig, så tittade jag på dem och skrattade för mig själv.

Klockan en kvart över 6 tog vi bussen hemifrån till Bällstabro. Därifrån gick vi till Sundbybergs station. Tio minuter före 7 var vi där. Vi hade tio

minuter på oss att köpa biljetter på. Nu skulle tåget äntligen gå. Vi satt ungefär en och en halv timme på tåget.

För att komma till villan måste vi gå en bra bit, tills vi kom fram till en stor sjö, som vi skulle ro över.

Det blåste kraftigt, så vi fick ro ut- med land, tills vi kom mitt emot det stället, där vi skulle ha båten.

Jag tror, att jag nästan aldrig har sett något vackrare. När man tittade uppåt mot skogen, såg man, att lövträ- den skimrade i olika färger, i gult, grönt, orange och gredelint och många många andra färger. Det var så under- bart vackert, att man bara satt och tit- tade.

Till slut var vi över sjön. Jag hade suttit och skakat i hela kroppen, för jag var så rädd att båten skulle stjalpa. Det gick ganska stora vågor. Jag drog en lättnadens suck, när vi återigen stod på det torra. Då var det bara att traska iväg över skogen till villan.

Nu var det att sätta igång med äp- pelplockningen. Jag fick en stege och en håv. Håven ska man använda, när man ska ta ner äpplen, som sitter allt- för högt upp. Det var många gånger, jag nästan stod på huvudet. Det var särskilt en gång, då jag nästan höll på att bryta nacken av mig. Jag föresatte mig, att jag skulle ha ner två äpplen, som satt ytterst på en trädgren. Jag försökte ta håven. Men den blev allde- les för tung, för jag fick lov att hålla i yttersta änden, för att den skulle bli så lång som möjligt. Men det gick inte det heller. Äpplena skulle i alla fall inte få sitta kvar. Det låter löjligt att inte två äpplen kan få sitta kvar. Två mer eller mindre. Men jag hade satt mig i sin- net, att inte ett enda äpple skulle få sitta kvar. Till sist tog jag mod till mig och försökte klättra ut på grenen. Den såg visserligen lite murken ut, men det var ingen stor höjd från träd- grenen och till marken. Så man kunde gott hoppa därifrån. Jag kröp längre och längre fram. Och ett två tre, så tog jag sats, tog tag i båda äpplena och hoppade ner, men jag gjorde en för- färlig kullerbytta. Nu hade jag i alla fall fått tag i äpplena. Jag lade dem i korgen, och så var det bara att klättra upp igen och fortsätta. Det dröjde inte så lång stund, tills jag hade plockat ner vartenda äpple på hela trädet. Det blev en 300—400 kg äpplen. Nu skulle man äntligen få en bit mat. Det skulle smaka gott, för jag var hungrig som en varg.

Så var det bara att tänka på hem- färden.

Klockan var halv 12 på kvällen, när vi kom hem.

Nina-Karin Andersson. Klass VIII.

EN SANN HISTORIA UR LIVET.

En gång för länge sedan var det en herre som reste mycket. En dag då han var ute och seglade med ett fartyg kom han ihåg att det var hans födelse- dag, och dagen till ära satte han på sig en hög hatt Och så var stormen över honom. Fartyget förliste men han flöt i land på en rostig järnkanon till en obebodd ö där människorna varken kunde gå eller tala. Men han trivdes ganska bra. Han satte igång med att gräva en brunn för att inte törsta ihjäl, för villebråd fanns det i överflöd. När han grävt brunnen färdig klättrade han upp igen. När han väl var uppe, tril- lade han ner igen. Hans liv hängde på ett hår. På det håret klättrade han upp. Då han kom upp, märkte han, att han tappat klockan på botten av brunnen. Men han hade urnyckeln på sig, och så drog han upp klockan. En dag fick han reda på att hans far låg på det yttersta av det innersta av ett kök. Han beslutade sig att resa hem, och så ställde han upp sig på två led och bör- jade marschera ner mot stranden. Men så kom han ihåg att han inte hade nå- got fartyg. Det var lätt avhjälpt. Han började springa, så fick han fart, och så rev han en bit av sin skjorta, så fick han tyg: fart-tyg. När han reste, tänkte han på vad han skulle göra, när han kom hem. Han satt som på nålar. Han reste sig snabbt, paketerade nålarna, och nu går han omkring och säljer nålbrev.

Sven-Åke Svedberg. Klass VI d.

NÄR VI FICK VÅR FÖRSTA GÄDDA.

Det var en stilla kväll, då jag med mina bröder var ute och rodde drag. Då fick min ena bror känna ett häftigt ryck i draget, och halade in. En bra stor gädda blev synlig ovanför vatten- ytan. Det var vår första gädda.

Lennart Sörnäs. Klass II h.

NÄR JAG VAR PÅ LANDET.

En varm söndagseftemiddag när min kusin och jag och en annan pojke satt i trädgården och drack te, fick vi se röken gå upp i närheten. Då trodde vi det var eldsvåda. Då tog vi våra cyk- lar och åkte dit. När vi kom fram var det en lada som brann. Brandkåren kom och släckte den och sedan åkte vi hem.

Jan Olov Brydner, 9 år. Klass II h.

HOS MIN MORMOR.

Min mormor bor i en liten stuga på landet. Jag ska åka till mormor på lör- dag. Då ska jag få väva. Det lovade mormor, då jag var där sist. Nu hop- pas jag, att hon håller det löftet. Jag tycker det är så roligt att väva. Mor-

mor hon kan också karda. Det lovade mormor, att Barbro skulle få göra. Morfar har två hästar. Dom heter Brunte och Dockan. Morfar lovade, att Lars skulle få rida på Dockan.

Eva Eriksson. Klass II e.

PÅ TYRESÖ.

I skolan fick vi en lapp om vad vi kunde göra under vinterlovet. Det var förra året det hände. Jag bestämde mig för att åka ned till Tyresö. Det var två flickor som jag skulle ha sällskap med. De heter Inez Karssen och Gun Bergsten. Natten innan jag skulle åka kunde jag inte sova.

Dagen var inne! Pappa skulle följa med till spårvagnen. Jag kunde inte bära min tunga kappsäck själv. Gun Bergstens pappa var också med. Vi skulle vara på Tyresö fem dagar. Vi bodde i en stuga där scouterna har sitt läger på sommaren.

Där fanns stora skogar och ängar. Vi åkte mycket skidor. Vi skulle ha en skidtävling! Den dagen gick alla och väntade på. Tävlingen skulle gå av stapeln en fredag. Dagen nalkades. Jag tyckte att dagen kröp fram.

»Klara färdiga gå», ljöd en stämma. Alla stodo uppställda. Nu var det min tur. Jag stod uppställd med en flicka som var ett år äldre än mig. Resultatet på tävlingen skulle vi få höra dagen därpå. Vilken ordning jag kom i skriver jag inte om. Jag blev inte först och inte sist. Det dröjde inte länge till innan vi var hemma igen. Det var ett äventyr jag har varit med om.

Maienne Kerslov. V:c.

I SOMRAS.

I somras fick jag åka med min moster, morbror, min kusin och mormor till Tranås. Det var så skojigt. Jag fick bada i Noen. Vi bodde i en villa en bit ifrån sjön. Om kvällarna fick vi gå och hämta mjölk. Jag var där tio dagar. Min kusin och jag lekte mycket. Vi gick och handlade om dagarna. Posten hämtade vi också på en gång. Det bodde en pojke under oss, som var lika gammal som min kusin. Han hette Göran. Vi åkte till Gränna en dag och tittade på stan. Det var så vackert över sjön. Min moster fotograferade oss i Gränna. Det fanns inga polkagrisar. Vi var på en restaurang och drack saft och tårta. Det var så roligt i Småland.

Margaretha Pettersson. Klass IV c.

EN SMÅLANDS-RESA.

När jag åkte till Småland, såg jag kor, kalvar och hästar. När jag kom till Nässjö stod Jan och hans pappa

Skolmaterial.

Tekniska varor.

T. LINDGREN'S

TOBAKS- & PAPPERSHANDEL.

Spinnrocksvägen 16. Tel. 25 94 31.

Riksb.

Penninglotteriet.

Annonskontor.

som skulle möta mig. Vi gick in till ett café och drack kaffe. Sen åkte vi tåget till Grimstorp. När vi kom hem till Sjömilås stod Jans mamma och hans syster och väntade. De tittade på mig. Vi badade var dag. Vi låg och solade oss. Och vi åkte höllass. När skolan började fick jag åka hem igen. Det tyckte jag var ledsamt. När jag kom till Stockholm stod pappa och mötte mig.

Berth Sundin. Klass II e.

LOVET.

En dag hade hela skolan lov. Mitt lov tillbringade jag på landet tillsammans med min väninna. På torsdagskvällen kl sju åkte vi och var framme kl åtta. När vi kom fram till huset, var där alldeles mörkt och tyst. Jag sa till Inez, att hon skulle låsa upp. Men det tordes hon inte, så jag blev tvungen att öppna. Jag låste upp dörren och tände i hallen. Vi tog av oss ytterkläderna, och sen gick vi och tände i spisen. Elden hade tagit sig, och vi tog fram vår kvällsmat, som vi hade med oss. När vi hade diskat undan efter oss, bäddade vi i soffan i köket. Vi måste ligga i köket, ty där kunde vi elda. Vi satte fräs på elden och gick sedan och lade oss. Efter en stund somnade vi. Men jag vaknade efter en timma, av att det krefsade på dörren. Jag satte mig upp och lyssnade. Usch, vad hemskt! Jag måste väcka Inez. Men hon sov som en stock. Hon blev arg på mig för att jag väckte henne, ty hon hade drömt något spännande. Men när jag berättat för henne, vad jag hört, lystrade hon. Och krefsandet började på nytt. Då började Inez skratta och utanför dörren hörde vi en hund skälla. Jag blev nästan förvirrad. Men med ens kom jag ihåg Ruffsy, Inez schäferhund. Hon hade fått ta den med sig, för att vi skulle vara säkra. Vi hade bundit henne utanför dörren, medan vi skulle låsa upp. Sen hade vi glömt henne. Jag gick upp och öppnade, och in rusade Ruffsy med ett glädjeskall. Vi blev genast lugnare. Sen somnade vi, och Ruffsy lade sig vid spisen.

Ebon Kerslov. Klass VIII.

EN DAG UNDER JULLOVET.

En dag kom pappas kusin från Umeå. Han heter farbror Kjell. Han föreslog, att vi skulle gå till Judarnsjön och åka skridskor. När vi kom dit, sade farbror Kjell, att pappa kunde väl låna hans skridskor. Det var ganska mycket snö på sjön, när vi kom. Efter en stund hade farbror Kjell tröttnat på att åka och han sade, att nu fick pappa låna dem. Då började pappa på att skratta. »Jag, som inte stått på ett par skridskor på tjugo år, men jag kan i alla fall försöka», sade han. Vi skrattade så åt honom. Efter en stund satte han en duktig rova. Sedan spelade han bandy med småpojkar, fast de bara skrattade. När vi kom hem, då var han öm i hela kroppen. Det var första gången jag sett pappa åka skridskor.

Marianne Nordbrandt. Klass VI a.

MIN VÄN.

Min vän bor i Linköping och heter Birgit. Hon kom till mig i jul. Och hon har en syster som heter Karin. Då hade vi så roligt. Birgit är 6 år, och Karin är 2 år.

Kerstin Dahlberg. Klass II h.

NÄR JAG VAR PÅ JULGRANS- PLUNDRING.

I söndags var jag på en julgransplundring hos en flicka som heter Birgit. Hon är så snäll. Vi voro elva flickor och lekte och hade så roligt. Där var också en farbror som kunde trolla och han gjorde så många trollkonster för oss och vi kunde inte förstå hur han bar sig åt.

När vi gick hem fick vi en liten söt korg med gott i.

Ulla Wikskog. Klass II h.

LÖSNING TILL KORSORD PÅ SID. 11.

Vårätt: 1. Smisk. 5 Otto. 6 Ärter. 8. Ed. 9. En. 10. Blank. 13. Olle. 14. Kassa.

Lodrätt: 1. Rom. 2. Städa. 3. Mör. Sten. 7. Rekla. 8. Elva. 11. Nos. 12. Rev.

Korsordet är gjort av Nils-Erik Andersson, Klass V B.

ÅKESLUNDS LIVSMEDEL

REKOMMENDERAS.

Specerier, Charkuterier,
Mjök och Bröd.

Tel. 25 20 01, 25 23 19.

I SKOLAN.

Anita går i skolan. Hon får skriva och räkna och läsa. Det är så roligt att sjunga På rasterna åker hon kana.

Anita Lundin. Klass I d.

EN DRÖM.

En kväll när jag hade gått och lagt mig, somnade jag som vanligt. Och då råkade jag ut för ett äventyr, men det var bara i drömmen, förstås. Jag drömde att jag gick ut sent en kväll. Jag såg en människa komma gående, men när jag tittade litet var det ett troll. Jag sprang min väg, men efter en stund mötte jag en jättekatt. Jag sprang så fort jag kunde. Katten hoppade och skulle just ta mig, men då trillade jag ner på golvet och vaknade. Så var den drömmen slut.

Johan Onnermark. Klass II h.

MIN LILLE BROR.

Min lille bror han är så söt att jag kan inte låta bli å pussa honom. Han skrattar å lägger sig på magen.

Anita Johansson. Klass I d.

NÅR JAG BLIR STOR.

När jag blir stor, skall jag gifta mig. Och jag skall ha många rum. Och de skall vara stora. Jag skall ha många barn, och de skall ha ett rum var. De skall ha fina kläder. Och så skall de ha många leksaker, men de skall ha lika, för annars blir de ovänner. Flickorna skall få en docka var och poj-karna en bil var. Och alla skall få ett par skidor och en kälke och ett par skridskor var. Och de skall vara så söta. Flickorna skall ha lockigt hår. Det skall bli roligt, när jag blir stor.

Laila Minster. Klass IV c.

MIN LILLASYSTER.

På eftermiddagen när jag kommer hem, så brukar min lilla syster komma rusande mot mig och säga; »Du lilla!» Hon brukar bli så glad. Då vill hon, att vi skall dricka något. Hon tycker så mycket om choklad, så vi brukar dricka det. Vi brukar äta knäckesmör-gås till. När vi har ätit, så brukar vi gå och titta i fönstret på barnen, som leker ute. Hon brukar knacka på fön-

terrutan och ropa på pappa eller Mari-anne. Det är vår äldre syster. Sigbritt, min lilla syster, kallar Marianne för Nani. Mig kallar hon för Jit. Hon har lärt sig att säga Berit litet, fast det är bara ibland hon säger det.

På förmiddagen brukar mamma gå ut med Sigbritt, om hon har tid. Då brukar jag fråga Sigbritt: »Har mam-ma varit ute med dig i dag?»

»Ja», säger hon då. »Hade ni roligt?» »Då mell», brukar hon säga ibland. Då menar hon, att hon har fått en ka-ramell. Om jag har några pengar med mig till skolan, brukar jag köpa gott för dem åt Sigbritt. Mamma säger, att vi skämmer bort henne alldeles för mycket. Jag tycker inte så mycket om småbarn, fast nog duger jag till att skämma bort Sigbritt alltid.

Berit Carlsson. Klass IV c.

MORMOR OCH JAG.

Mamma var på bio. Och när mam-ma kom hem, då fick jag mjök av mamma för jag hostade. Sedan kom mammas kusin och kastade sten på fönstret. Hon ville inte ringa på ring-klockan, för hon ville inte väcka Kic-kan. Jag låg i sängen. Då var mormor med, då blev jag så glad. Och jag fick så mycket gott av faster Vera. Vi fick kakor och mycket gott, och jag var vaken ända till klockan tolv.

Mormor ska vara här så länge. Mor-mor hör på läxan, när mamma ska åka till sin mormor.

Jan Stenwreth. Klass II e.

EN OLYCKA.

När jag en dag var inne i stan hände en olycka. Jag gick på en liten smal gata, då det kom en tant utrusande. Vi ropade på henne, men hon hörde ej. En bil kom farande och hann ej ta till bromsen. Vi hörde ett skrik, och sen blev allt tyst. Mamma sa, att vi skulle gå därifrån, men jag ville se, hur det gick till, så jag bad mamma att få stanna. Tanten hade fått sitt huvud krossat. En ambulans var redan på platsen.

Sen den dagen tittar jag mig åt båda sidorna, innan jag går över en gata.

Marianne Johansson. Klass VI c.

VAD SOM INTRESSERADE MIG PÅ MUSEERNA.

Resan dit var inte rolig. Jag tyckte, att vi fick gå en mil, innan vi kom fram. Så gick vi till Tekniska muséet. Vad som intresserade mig mest där var de där gamla cyklarna och den gamla personbilen. Men den där gruvan var ruslig, för det stod anslag om att det var fara, och då blev jag så rädd, att jag sprang.

Sen gick vi till Sjöhistoriska muséet.

Vad som intresserade mig mest där var aktersalongen på den kungliga skoner-ten, Amfion, och de många fartygen.

Så åkte vi hem igen. Den dagen var rolig, tycker jag. Hoppas de andra också gjorde det.

Viviann Åman. Klass VI c.

DEN FÖRSTA »SEA-BEE:N».

I tisdags kl 13.30 slutade jag sko-lan. Då fick Stig och jag sällskap hem. På vägen hem stannade jag i gungpar-ken och åkte slängkälke och kana. Då fick jag höra ett otydligt brummande av en flygplansmotor. Brummandet var dovt och främmande. Det växte i styr-ka, och nu dök planet fram över hus-taken, det var en amfibie. Nu tyckte jag, att det var en Republic »Sea-bee», och det var det också. Så gick jag hem. Jag berättade för mamma, vad jag sett. Mamma hade också sett den. Det var den första Sea-bee:n som kom till Sve-rige.

Ola Larsson. Klass IV c.

UNGE EDISON.

För ett par dagar sedan såg vi en film som hette »Unge Edison». Den var både rolig och spännande. Han bara höll på och gjorde rackartyg. En gång höll han på och mixtra nere i sin verkstad och rörde ihop något i ett fat. Sen sa han till sin syster att springa opp efter ett glas vatten. När hon hade gjort det, hällde han litet vatten i fatet sen gnuggade han in det i sin systers hår, och när han hade gjort det, så steg håret genast så det stod rakt upp. Det var elektricitet i det han hade blandet ihop. Efter ett par dagar, så blev han tidningspojke på ett tåg och gick och sålde tidningar. En gång hade han en nitrolitflaska med sig och frågade en farbror, om han ville köpa den. Han blev så förskräckt, att han sprang upp och sa, att det var eldfarligt. Han frå-gade om det var någon som hade en tråd, annars skulle hela tåget gå i bi-tar. Då var det en gammal tant som hade en tråd. Då band en farbror om en bit om flaskan. Men nu måste tåget stanna innan vi kan hissa ut flaskan. Då tänkte konduktören dra i nödbrom-sen. Farbrorn sa att tåget måste stanna sakta. Konduktören började då klätt-ra över alla vagnar till loket och måste säga till lokföraren, att det var nitrolit ombord och att han måste stanna sak-ta. Då gjorde han det. Men då kom dom mitt på en bro, och Tom måste hissa ut flaskan genom fönstret. Han hade hissat flaskan ända ned till bot-ten, och dom trodde att faran var över. Men då tåget hade kommit över bron, small det.

Gösta Lundell. Klass VI d.

MITT EVIGHETSBLOCK.

Det var före jul det här hände. Jo, du förstår att man är mycket nyfiken före jul. Ja, jag ska väl tala om vad det hände. Julklapparna låg inne i ett rum och när vi skulle bära in dem så fick jag just tag på en julklapp, som var till mej. Och jag skynda mej att bära in det. Sen när pappa läste upp det paketet så gissa vad det var! Jo, det var ett evighetsblock. Och jag vart så glad. Och om det inte är förstört så finns det än i dag.

Birgitta Jakobsson. Klass II a.

SPIONLEKEN.

En dag på sommarlovet hittade jag på att min bror Hans och jag skulle leka spioner. Det var Hasse med på. Jag sprang ut i skogen med en hemlig kod på mig. Efter ett par minuter började Hasse förföljelsen beväpnad med några knallpulver-pistoler. Jag satt uppe i ett träd nära en stig. Den grenen jag satt på, hängde ner över stigen. Plötsligt kom Hasse flåsande. »Du är upptäckt, din skurk!» skrek Hasse utan att han sett mig. Jag, som trodde, att jag var upptäckt, klättrade ner från trädet. »Varför kommer du hit?» sa Hasse. »Jag är ju upptäckt», sa jag. Då började Hasse skratta. »Det där sa jag bara för att locka fram dej.» Då blev jag arg, men Hasse sa, att jag skulle lämna fram koden, annars skulle jag bli skjuten. Då lämnade jag fram koden. Hasse gick hem med koden, och jag blev fånge. Hasse började läsa koden. Nederst på papperet stod: »Lösningen ligger framför huset». Hasse gick ut och började leta. Snart hittade han lösningen. Hasse höll på tio minuter för att lösa koden. Det var en rolig eftermiddag.

Lage Axelsson. Klass 4 c.

I SCOUTERNA.

En söndag skulle vi ut och åka motorbåt med scouterna. Vi skulle mötas vid Brommaplans hållplats. Till sist kom ledarna. Så började vi gå till Ålstens hamn. På Ålstensgatan bildade päronträd allé. Vi plockade lite päron på vägen dit. Det var goda päron. Det dröjde ett par minuter, innan motorbåten kom. Äntligen, där kom motorbåten! Alla fick inte rum, så de som var kvar fick åka nästa gång. Det regnade litet smått, men det var en härlig tur. Vi skulle åka till Fågelön. På stranden möttes vi av scoutledaren, och så steg vi av båten. Vi gick upp i skogen fram till ett hus, vi stannade och vilade oss. En del av killarna tog av sig kappsäckarna och slängde in säckarna i en vedbod. Sen gick vi ner till stranden och tittade på segelbåtarna.

Lars Svahn. Klass V a.

KNEP OCH KNÄP.

Vilka svenska städer finner du här?

K — M — A. K — — M — R.
S K A — — R. L — — D.
R — N — E — Y.

GÅTOR.

1. Vilken dag var det solen gick upp men inte ned?
2. Vem går på tvären in i kyrkan?

Bonny Söderström, V c.

GÅTA.

En fin herre som har svart hatt, svart och grå rock, röd skjorta, svarta byxor. Få se om du gissar rätt.

Vivi Lindquist. Klass II b.

EN GÅTA.

När lilla visaren och stora visaren står mellan ett och två på en klocka, och visarna står mitt över varandra, hur mycket är klockan då?

Agneta Bjurström. Klass II g.

KORSORD.

1		2	3	4
5				
		6	7	
	8		9	
10		11		12
		13		
14				

Vågrätt: 2. Kan man få av en sträng lärare? 5. Har namnsdag den 9 april. 6. Vankas det på torsdagarna. 8. Avlägges för att bekräfta sanningen av vad någon sagt. 9. Buske med barr. 10. Blir kopparkastrullen, när den putsas. 13. Pojknamn. 14. Innehåller pengar.

Loddrätt: 1. Huvudstad i Italien. 2. Måste nog hembiträdet göra ofta. 3. Familjemedlem. 4. Pojknamn i december. 7. Flicknamn. 8. Rätt sen kvällstimme. 11. Främsta delen på t. ex. en hund. 12. Hör till fiskedon, och kan vara farliga för sjöfarten.

EN SAGA OM KARO.

Det var en gång en hund som hette Karo. Han bodde i en hundkoja. Han var Totos hund. Karo kunde hoppa högt opp. Toto brukade klappa Karo.

Agneta Sturzenbecker. Klass I d.

Musiklektioner

Musikdirektör Erik Ehnwall lär Edra barn att spela piano eller violin efter moderna principer. Endast verkligt begåvade elever mottagas och snabbt resultat garanteras. Adress: Sysslomansgatan 22 (Fridhemsplan).

Tel. 53 54 46.

DE BÖCKER JAG TYCKER BÄST OM.

Jag har många böcker. De flesta är indian- och äventyrsböcker, men jag har några flickböcker också. Så fort jag får tillfälle, läser jag. Pappa har Gröna cirkelns böcker. Det är olika innehåll i dem. Jag har bara läst två ännu. De äro: Äventyrens dal och Norrut mot faran. Nu för tillfället läser jag Nybyggarflickans äventyr. Hon är med indianer och har allt möjligt roligt för sig.

Marianne Carlsson. Klass VI c.

LILLA BIRGITTA.

Birgitta, 4 år, var mycket änglalik. En dag kom morbror Henry på besök. Då frågade han Birgitta: »Vet du, vad du vore, om du hade vingar på ryggen?» »En väderkvarn», utbrast Birgitta.

Vad tror du han menade?

Marianne Hagberg. VI c.

VINTERSPORT.

Bland alla vintersporter är skidåkning roligast efter mitt tycke.

Bandy är nog mycket roligt, om man kan det. Ishockey är nog ganska roligt, jag har sett en match på stadion, men bandymatcher har jag sett många fler, men inte på stadion, utan det spelar dom också på Judannsjön. Där brukar jag åka skridskor. Skidåkning är hemskt roligt och att åka i backar är ändå roligare. Att göra konster på isen är ganska svårt, fast det finns ju sådana som kan även den saken.

AB Installationsfirman
SEL

Brommaplan. Tel. 25 97 03.

El. armatur. Fotoartiklar.

Presentartiklar. Grammofonskivor.

Försäljning av radio.

REPARATIONER MOTTAGAS.

Postsparbanken

UNGDOMENS BANK

DET ÄR *roligt*
ATT VARA SPARARE
I POSTSPARBANKEN

Postsparbanken är i stor utsträckning ungdomens bank. Bankens lättillgänglighet, dess öppethållande tittida och sent samt det förhållandet, att en postsparbanksbok gäller för insättningar eller uttagningar vid vilken postanstalt som helst, gör att det går så lätt att spara på postsparbanken. Det rörliga arbetslivet i våra dagar ävensom det moderna friluftslivets och reselivets har bidragit till att postsparbanksbokens popularitet har blivit grundmurad hos svensk ungdom.

Besättningen, studier och andra mera penningkrävande sparmål förverkligas lättare genom att träffa sparavtal med postsparbanken. Genom denna frivilliga överenskommelse tvingar man sig själv att spara och får förutom kapital och ränta även **livförsäkring utan extra kostnad.**

Utförliga upplysningar angående denna ungdomens speciella sparform erhålles genom postanstalterna eller direkt från

POSTSPARBANKEN

Stockholm 1.

HOLGER LUNDS BOK-, MUSIK- & PAPPERSHANDEL

Färjestadsvägen 6—12, Ängby (vid spårvägens hållplats). Obs. den nya adressen!

Böcker: Skönlitteratur, svensk och utländsk, Facklitteratur inom alla områden. — Böcker för ungdom i alla åldrar. — Alla slags skolböcker och skolmaterial. — Alla slags pappersvaror och kontorsartiklar. — Film och framkallning. — Musik: Noter, modern, klassisk. Grammofonstift, fiolsträngar m. m.

HOLGER LUNDS BOKHANDEL

Tel. 37 01 94. ANGBY. Tel. 37 01 94.